

Καπιταλιστική γεωργία και ο ιός Covid-19: Ένας συνδυασμός που σκοτώνει

Ένας σοσιαλιστής βιολόγος εξηγεί τους στενούς δεσμούς μεταξύ των νέων ιών, της βιομηχανικής παραγωγής τροφίμων και της κερδοφορίας των πολυεθνικών εταιρειών.

Ο νέος κορονοϊός έχει τον κόσμο σε κατάσταση σοκ. Αλλά αντί να καταπολεμήσει τα διαρθρωτικά αίτια της πανδημίας, η κυβέρνηση επικεντρώνεται σε μέτρα έκτακτης ανάγκης.

Ο Yaak Pabst για το Γερμανικό σοσιαλιστικό περιοδικό Marx21 μίλησε με τον εξελικτικό βιολόγο Rob Wallace, συγγραφέα του Big Farms Make Big Flu (2016) για τους κινδύνους του Covid-19, την ευθύνη της αγροτικής βιομηχανίας και την αναζήτηση βιώσιμων λύσεων για την καταπολέμηση των μολυσματικών ασθενειών. Το Marx21 δημοσίευσε τη συνέντευξη στις 11 Μαρτίου 2020, πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία δημοσίευσής της.

<https://climateandcapitalism.com/2020/03/11/capitalist-agriculture-and-covid-19-a-deadly-combination/>

Marx21: Πόσο επικίνδυνος είναι ο νέος κορονοϊός;

Rob Wallace: Εξαρτάται από το σημείο στο οποίο βρίσκεστε στο χρονοδιάγραμμα της τοπικής εξάπλωσης του Covid-19: νωρίς, στο ζενίθ, μετέπειτα; Πόσο καλή είναι η ανταπόκριση της δημόσιας υγείας στην περιοχής σας; Ποια είναι τα δημογραφικά σας στοιχεία; Πόσων χρονών είστε; Είστε ανοσολογικώς ευπαθείς; Ποια είναι η υποκείμενη υγεία σας; Πια να θέσω μια μη διαγνώσιμη δυνατότητα, η ανοσογενετική σας, δηλαδή η γενετική που αποτελεί τη βάση της ανοσολογικής σας αντίδρασης, μπορεί να ευθυγραμμιστεί με τον ιό ή όχι;

Έτσι λοιπόν όλη αυτή η αναστάτωση για τον ιό είναι απλά τακτικές τρόμου;

Όχι, σίγουρα όχι. Σε πληθυσμιακό επίπεδο, ο Covid-19 ήταν σε αναλογία θνησιμότητας κρουσμάτων μεταξύ 2 και 4%, ή CFR (case fatality ratio) κατά την έναρξη της επιδημίας στο Wuhan. Έξω από το Wuhan, το CFR φαίνεται να πέφτει σε περισσότερο από 1% και ακόμη λιγότερο, αλλά φαίνεται επίσης να αυξάνεται σε σημεία εδώ και εκεί, συμπεριλαμβανομένων και περιπτώσεων στην Ιταλία και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Το εύρος του δεν φαίνεται πολύ σοβαρό σε σύγκριση, για παράδειγμα, με το SARS στο 10%, τη γρίπη του 1918 στο 5-20%, τη “γρίπη των πτηνών” H5N1 στο 60%, ή τον Ebola που σε κάποια σημεία φτάνει το 90%. Αλλά σίγουρα ξεπερνά την εποχική γρίπη που είναι στο 0.1% CFR. Ωστόσο, ο κίνδυνος δεν είναι μόνο θέμα θνησιμότητας. Πρέπει να ασχοληθούμε με αυτό που ονομάζεται διείσδυση ή ποσοστό επίθεσης της κοινότητας: σε πόσον από τον παγκόσμιο πληθυσμό διεισδύει το ξέσπασμα.

Μπορείτε να γίνετε πιο συγκεκριμένος;

Το παγκόσμιο ταξιδιωτικό δίκτυο είναι σήμερα στη μέγιστη ιστορικά συνδεσιμότητα. Χωρίς εμβόλια ή ειδικά αντιϊικά για τους κορονοϊούς, ούτε, σε αυτό το σημείο καμία ανοσία αγέλης στον ιό, ακόμη και ένα γένος με θνησιμότητα μόνο 1% μπορεί να παρουσιάσει σημαντικό κίνδυνο. Με μια περίοδο επώασης έως και δύο εβδομάδες

και αυξανόμενες αποδείξεις μετάδοσης πριν από την ασθένεια - πριν γνωρίζουμε ότι οι άνθρωποι έχουν μολυνθεί - λίγες θέσεις θα ήταν πιθανώς ασφαλείς από λοίμωξη. Εάν, ας πούμε, ο Covid-19 καταγράψει 1% θανάτων κατά τη διάρκεια της μόλυνσης τεσσάρων δισεκατομμυρίων ανθρώπων, πρόκειται για 40 εκατομμύρια νεκρούς. Ένα μικρό ποσοστό ενός μεγάλου αριθμού μπορεί να είναι ακόμα ένας μεγάλος αριθμός.

Αυτοί είναι τρομακτικοί αριθμοί για ένα φαινομενικά μικρό παθογόνο ...

Σίγουρα, κι είμαστε μόνο στην αρχή της επιδημίας. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι πολλές νέες μολύνσεις αλλάζουν κατά τη διάρκεια των επιδημιών. Η μολυσματικότητα, η λοιμοτοξικότητα ή και οι δύο μπορεί να εξασθενήσουν. Από την άλλη πλευρά, μπορεί επόμενα κρούσματα να εκτιναχτούν σε μολυσματικότητα. Το πρώτο κύμα της πανδημίας της γρίπης την άνοιξη του 1918 ήταν μια σχετικά ήπια λοίμωξη. Ήταν το δεύτερο και το τρίτο κύμα το χειμώνα και το 1919 που σκότωσε εκατομμύρια.

Ωστόσο, οι πανδημικοί σκεπτικιστές ισχυρίζονται ότι είναι πολύ λιγότεροι οι ασθενείς που έχουν μολυνθεί και σκοτωθεί από τον κορονοϊό παρά από τη συνήθη εποχιακή γρίπη. Τι πιστεύετε γι 'αυτό;

Θα ήμουν ο πρώτος που θα γιορτάζε εάν αυτή η επιδημία αποδειχθεί μια φούσκα. Αλλά αυτές οι προσπάθειες για την παράβλεψη του Covid-19 ως πιθανού κινδύνου, επικαλούμενες άλλες θανατηφόρες ασθένειες, ειδικά τη γρίπη, δεν είναι παρά ρητορικά εργαλεία για να ισχυριστούν ότι οι ανησυχίες για τον κοροναϊό είναι κακώς κείμενες.

Επομένως, η σύγκριση με την εποχική γρίπη ...

Δεν έχει νόημα να συγκρίνουμε δύο παθογόνους παράγοντες σε διαφορετικά σημεία των καμπυλών εξέλιξής τους. Ναι, η εποχική γρίπη μολύνει πολλά εκατομμύρια παγκοσμίως, σκοτώνοντας, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ΠΟΥ, 650.000 άτομα ετησίως. Ο ιός Covid-19, ωστόσο, μόλις τώρα ξεκινά το επιδημιολογικό του ταξίδι. Και σε αντίθεση με τη γρίπη, δεν έχουμε εμβόλιο ούτε ανοσία για να επιβραδύνουμε τη μόλυνση και να προστατεύσουμε τους πιο ευάλωτους πληθυσμούς.

Ακόμη και αν η σύγκριση είναι παραπλανητική, και οι δύο ασθένειες ανήκουν σε ιούς, ακόμη και σε μια συγκεκριμένη ομάδα, τους ιούς RNA. Και οι δύο μπορεί να προκαλέσουν ασθένειες. Και οι δύο επηρεάζουν το στόμα και το λαιμό και μερικές φορές και τους πνεύμονες. Και οι δύο είναι αρκετά μεταδοτικές.

Αυτές είναι επιφανειακές ομοιότητες που χάνουν ένα κρίσιμο μέρος στη σύγκριση δύο παθογόνων παραγόντων. Γνωρίζουμε πολλά για τη δυναμική της γρίπης. Ξέρουμε ελάχιστα για τον Covid-19. Πράγματι, υπάρχουν πολλά σχετικά με τον Covid-19 που δε μπορούν να γίνουν κατανοητά έως ότου η επιδημία εκδραματιστεί πλήρως. Ταυτόχρονα, όμως, είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι δεν πρόκειται για τον Covid-19 εναντίον της γρίπης. Είναι ο Covid-19 *συν* τη γρίπη. Η εμφάνιση πολλαπλών μολύνσεων που δύνανται να εξελιχθούν σε πανδημία, επιτίθενται σε πληθυσμούς σε συνδυασμούς, θα πρέπει να είναι η πρώτη και κύρια πηγή ανησυχίας.

Έχετε ερευνήσει τις επιδημίες και τις αιτίες τους για αρκετά χρόνια. Στο βιβλίο σας Big Farms Make Big Flu προσπαθείτε να σχεδιάσετε αυτές τις συνδέσεις μεταξύ πρακτικών βιομηχανικής γεωργίας, βιολογικής γεωργίας και ιικής επιδημιολογίας. Ποιες είναι οι απόψεις σας;

Ο πραγματικός κίνδυνος κάθε νέας έκρηξης είναι η αποτυχία - ή, για να το θέσουμε καλύτερα - η σκόπιμη άρνηση να

αντιληφθεί κανείς ότι ο κάθε νέος Covid-19 δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό. Η αυξημένη εμφάνιση ιών συνδέεται στενά με την παραγωγή τροφίμων και την κερδοφορία των πολυεθνικών εταιρειών. Όποιος σκοπεύει να κατανοήσει γιατί οι ιοί γίνονται όλο και πιο επικίνδυνοι πρέπει να διερευνήσει το βιομηχανικό μοντέλο της γεωργίας και ειδικότερα της κτηνοτροφίας. Προς το παρόν, λίγες κυβερνήσεις και ελάχιστοι επιστήμονες είναι διατεθειμένοι να το πράξουν. Ακριβώς το αντίθετο.

Όταν ξεσπούν νέα κρούσματα, οι κυβερνήσεις, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ακόμη και το μεγαλύτερο μέρος του ιατρικού κατεστημένου επικεντρώνονται σε κάθε ξεχωριστή κατάσταση έκτακτης ανάγκης που παραβλέπει τα δομικά αίτια που οδηγούν πολλαπλά περιθωριοποιημένα παθογόνα σε ξαφνική παγκόσμια διασημότητα, το ένα μετά το άλλο.

Ποιός ευθύνεται;

Είπα η βιομηχανική γεωργία, αλλά υπάρχει μια πιο ευρεία προοπτική. Το μεγάλο κεφάλαιο είναι η αιχμή του δόρατος της υπαρπαγής γης στα τελευταία πρωτόγονα δάση και στις μικρές κλίμακας γεωργικές παραγωγές, σε όλο τον κόσμο. Αυτές οι επενδύσεις οδηγούν στην αποδάσωση και στην ανάπτυξη που οδηγεί σε εμφάνιση ασθενειών. Η λειτουργική ποικιλομορφία και η πολυπλοκότητα που αντιπροσωπεύουν αυτές οι τεράστιες εκτάσεις γης εξομαλύνονται με τέτοιο τρόπο ώστε τα προηγούμενως εγκλωβισμένα παθογόνα να μεταφέρονται σε τοπικές ζωικές και ανθρώπινες κοινότητες. Εν ολίγοις, τα κέντρα του κεφαλαίου, μέρη όπως το Λονδίνο, η Νέα Υόρκη και το Χονγκ Κονγκ, θα πρέπει να θεωρηθούν τα πρωταρχικά hotspots της ασθένειας.

Για ποιες ασθένειες ισχύει αυτό;

Δεν υπάρχουν παθογόνα άσχετα με το κεφάλαιο σε αυτό το σημείο της ιστορίας. Ακόμα και οι πιο απομακρυσμένες περιοχές επηρεάζονται, έστω κι εξ αποστάσεως. Ο Έμπολα, ο Ζίκα, οι κορονοϊοί, ο κίτρινος πυρετός, διάφορες εναέριες μορφές γρίπης καθώς και η αφρικανική πανώλη των χοίρων, συγκαταλέγονται μεταξύ των πολλών παθογόνων που εξέρχονται από τις πιο απομακρυσμένες ενδοχώρες σε περιστατικούς βρόχους, περιφερειακές πρωτεύουσες και τελικά στο παγκόσμιο ταξιδιωτικό δίκτυο. Μέχρι φρουτονυχτερίδες στο Κονγκό που σκοτώνουν λουόμενους στο Μαϊάμι σε λίγες εβδομάδες.

Ποιος είναι ο ρόλος των πολυεθνικών εταιρειών στη διαδικασία αυτή;

Ο Πλανήτης Γη έχει γίνει σε μεγάλο βαθμό Πλανήτης Φάρμα σε αυτό το σημείο, τόσο σε βιομάζα όσο και σε γη που χρησιμοποιείται. Η αγροτική βιομηχανία στοχεύει να υπερνικήσει τις διάσπαρτες αγορές τροφίμων. Σχεδόν ολόκληρο το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα οργανώνεται γύρω από την υποστήριξη των προσπαθειών εταιρειών που εδρεύουν στις πιο προηγμένες βιομηχανικές χώρες να κλέψουν τη γη και τους πόρους των ασθενέστερων χωρών. Ως αποτέλεσμα, πολλά από τα αυτά τα νέα παθογόνα που μέχρι προηγούμενως ήταν ρυθμισμένες μέσα από μακρόπνοες οικολογικές δασικές εκτάσεις έχουν ξεπηδήσει ελεύθερα, απειλώντας ολόκληρο τον κόσμο.

Ποιες είναι οι επιπτώσεις των μεθόδων παραγωγής των αγροτικών βιομηχανιών;

Η αγροτική βιομηχανία που αντικαθιστά όλο και περισσότερο τις φυσικές οικολογίες προσφέρει επακριβώς τα μέσα με τα οποία τα παθογόνα μπορούν να εξελίξουν τους πιο μολυσματικούς φαινοτύπους. Δεν θα μπορούσατε να σχεδιάσετε ένα καλύτερο σύστημα για την αναπαραγωγή θανατηφόρων ασθενειών από τις βιομηχανικές φάρμες.

Πως και έτσι;

Η καλλιέργεια γενετικών μονοκαλλιεργειών κατοι-κίδων ζώων απομακρύνει οποιουσδήποτε μηχανισμούς ανοσίας που μπορεί να είναι διαθέσιμοι για να επιβραδύνουν τη μετάδοση. Τα μεγαλύτερα μεγέθη πληθυσμού και οι υψηλές πυκνότητες διευκολύνουν μεγαλύτερους βαθμούς μετάδοσης. Τέτοιες συνθήκες συνωστισμού καταστέλλουν την ανοσοαπόκριση. Η υψηλή απόδοση, ένα κεντρικό σημείο οποιασδήποτε βιομηχανικής παραγωγής, παρέχει μια συνεχώς ανανεούμενη προσφορά ευπαθών ατόμων, το καύσιμο για την εξέλιξη της μολυσματικότητας. Με άλλα λόγια, η αγροτική επιχείρηση είναι τόσο επικεντρωμένη στα κέρδη που η επιλογή για έναν ιό που μπορεί να σκοτώσει ένα δισεκατομμύριο ανθρώπους αντιμετωπίζεται ως ένα ρίσκο που αξίζει να παρθεί.

Τί!;

Αυτές οι εταιρείες μπορούν απλώς να εξωτερικοποιήσουν το κόστος των επιδημιολογικά επικίνδυνων ενεργειών τους σε όλους τους άλλους. Από τα ίδια τα ζώα έως τους καταναλωτές, τους αγρότες, το τοπικό περιβάλλον και τις κυβερνήσεις σε ολόκληρη την επικράτεια. Οι ζημιές είναι τόσο εκτεταμένες ώστε εάν επρόκειτο να επιστρέψουμε αυτά τα κόστη στους ισολογισμούς της εταιρείας, η αγροτική βιομηχανία όπως τη γνωρίζουμε, θα τελείωνε για πάντα. Καμία εταιρεία δεν θα μπορούσε να υποστηρίξει το κόστος της ζημίας που επιβάλλει.

Σε πολλά μέσα υποστηρίζεται ότι το σημείο εκκίνησης του κοροναϊού ήταν μια «εξωτική αγορά τροφίμων» στο Wuhan. Είναι αλήθεια αυτή η περιγραφή;

Ναι και όχι. Υπάρχουν χωρικές ενδείξεις υπέρ αυτής της ιδέας. Ο εντοπισμός των αρχικών επαφών συνέδεσε τις λοιμώξεις με την Χονδρική Αγορά Θαλασσινών Τροφίμων Hunan στο Wuhan, όπου πωλούνται άγρια ζώα. Η περιβαλλοντική δειγματοληψία φαίνεται να τις εντοπίζει στο δυτικό άκρο της αγοράς, όπου κρατούνταν τα άγρια ζώα.

Αλλά πόσο πίσω και πόσο ευρέως θα πρέπει να διερευνήσουμε; Πότε ακριβώς ξεκίνησε αυτή η κατάσταση έκτακτης ανάγκης; Η εστίαση στην αγορά χάνει την προέλευση της άγριας γεωργίας στην ενδοχώρα και την αυξανόμενη κεφαλαιοποίησή της. Σε παγκόσμιο επίπεδο, και στην Κίνα, τα άγρια ζώα ως τρόφιμα καθίστανται πιο επίσημα ως οικονομικός τομέας. Αλλά η σχέση της με τη βιομηχανική γεωργία εκτείνεται πέρα από μια απλή σύνδεση μέσω των χρημάτων. Καθώς η βιομηχανική παραγωγή γουρουνιών, πουλερικών και τα συναφή, επεκτείνεται στα πρωταρχικά δάση, ασκεί πίεση στους χειριστές άγριων τροφίμων να εκτοπιστούν όλο και πιο βαθιά στο δάσος σε αναζήτηση πηγών πληθυσμών, αυξάνοντας τη διασύνδεση και την εξάπλωση νέων παθογόνων, συμπεριλαμβανομένου του Covid-19.

Ο Covid-19 δεν είναι ο πρώτος ιός που αναπτύσσεται στην Κίνα και που η κυβέρνηση προσπάθησε να συγκαλύψει.

Ναι, αλλά αυτό δεν αποτελεί καμία Κινεζική εξαίρεση. Οι Η.Π.Α. και η Ευρώπη έχουν χρησιμεύσει ως Σημεία Μηδέν για νέες μορφές γρίπης, πρόσφατα τις H5N2 και H5Nx, και οι πολυεθνικές τους και οι νεο-αποικιοκρατικοί τους πληρεξούσιοι οδήγησαν στην εμφάνιση του Ebola στη Δυτική Αφρική και του Zika στη Βραζιλία. Οι υπάλληλοι υγειονομικής περιθάλψης των ΗΠΑ κάλυψαν την αγροτική βιομηχανία κατά τη διάρκεια των κρουσμάτων H1N1 (2009) και H5N2.

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) έχει πλέον ανακηρύξει «επείγουσα ανάγκη για την υγεία». Είναι σωστό αυτό το βήμα;

Ναι. Ο κίνδυνος ενός τέτοιου παθογόνου παράγοντα είναι ότι οι υγειονομικές αρχές δεν έχουν στοιχεία για να χειριστούν τη στατιστική κατανομή των κινδύνων. Δεν έχουμε ιδέα πώς μπορεί να ανταποκριθεί ο παθογόνος παράγοντας. Πήγαμε από ένα ξέσπασμα σε μια αγορά, σε μολύνσεις που εξαπλώθηκαν σε όλο τον κόσμο μέσα σε λίγες εβδομάδες. Ο παθογόνος παράγοντας θα μπορούσε απλώς να σβήσει. Αυτό θα ήταν υπέροχο. Αλλά δεν ξέρουμε. Η καλύτερη προετοιμασία θα βελτίωνε τις πιθανότητες αποτροπής της ταχύτητας εξάπλωσης του παθογόνου.

Η διακήρυξη του ΠΟΥ είναι επίσης μέρος αυτού που ονομάζω Πανδημικό Θέατρο. Διεθνείς οργανισμοί έχουν πεθάνει μπροστά στην αδράνεια. Η Κοινωνία των Εθνών έρχεται στο μυαλό. Η ομάδα οργανώσεων των Ηνωμένων Εθνών ανησυχεί πάντα για τη συνάφεια, τη δύναμη και τη χρηματοδότησή της. Αλλά μια τέτοια δραστηριότητα μπορεί επίσης να συγκλίνει στην πραγματική προετοιμασία και πρόληψη που χρειάζεται ο κόσμος για να διαταράξει τις αλυσίδες μετάδοσης του Covid-19.

Η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση του συστήματος υγείας έχει επιδεινώσει τόσο την έρευνα όσο και τη γενική φροντίδα των ασθενών, για παράδειγμα στα νοσοκομεία. Ποια διαφορά θα μπορούσε να κάνει ένα καλύτερα χρηματοδοτούμενο σύστημα υγειονομικής περίθαλψης για την καταπολέμηση του ιού;

Υπάρχει η φοβερή αλλά αποκαλυπτική ιστορία του υπαλλήλου της εταιρίας ιατρικών συσκευών του Μαϊάμι, ο οποίος κατά την επιστροφή του από την Κίνα, με συμπτώματα που μοιάζουν με γρίπη, έκανε το σωστό για την οικογένεια και την κοινότητά του και ζήτησε από ένα τοπικό νοσοκομείο να τον εξετάσει για τον Covid-19. Ανησυχούσε ότι η ελάχιστη ασφαλιστική βαθμίδα του Obamacare δεν θα κάλυπτε τις εξετάσεις. Είχε δίκιο. Ήταν ξαφνικά με φέσι \$ 3270.

Μια αμερικανική απαίτηση θα μπορούσε να είναι προς μια απόφαση έκτακτης ανάγκης, η οποία θα ορίζει ότι κατά τη διάρκεια της πανδημίας, όλοι οι υπέρογκοι ιατρικοί λογαριασμοί που σχετίζονται με τον έλεγχο για λοίμωξη και για θεραπεία μετά από θετικό τεστ θα πληρώνονται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Θέλουμε να ενθαρρύνουμε τους ανθρώπους να αναζητούν βοήθεια, τελικά, αντί να κρύβονται - και να μολύνουν άλλους - επειδή δεν μπορούν να αντέξουν οικονομικά τη θεραπεία. Η προφανής λύση είναι μια εθνική υγειονομική υπηρεσία - πλήρως στελεχωμένη και εξοπλισμένη για να χειριστεί τέτοιες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης σε όλη την επικράτεια - έτσι ώστε να μην προκύψει ποτέ ένα τόσο γελοίο πρόβλημα όπως η αποθάρρυνση της κοινοτικής συνεργασίας.

Μόλις ο ιός εντοπιστεί σε μια χώρα, οι κυβερνήσεις παντού αντιδρούν με αυταρχικά και τιμωρητικά μέτρα, όπως υποχρεωτική καραντίνα ολόκληρων περιοχών γης και πόλεων. Είναι δικαιολογημένα τέτοια δραστηρικά μέτρα;

Χρησιμοποιώντας ένα ξέσπασμα για να τις δοκιμές εφαρμοσιμότητας των τελευταίων εξελίξεων στον απολυταρχικό έλεγχο μέσα από ένα επιδημικό ξέσπασμα, είναι ο καπιταλισμός των καταστροφών που εκτροχιάστηκε. Όσον αφορά τη δημόσια υγεία, θα έγερνα προς την πλευρά της εμπιστοσύνης και της συμπόνιας, οι οποίες είναι σημαντικές επιδημιολογικές μεταβλητές. Χωρίς αυτές, οι δικαιοδοσίες χάνουν την υποστήριξη των πληθυσμών τους.

Η αίσθηση της αλληλεγγύης και του κοινού σεβασμού είναι ένα κρίσιμο μέρος της πρόκλησης της συνεργασίας που

χρησιζόμαστε για να επιβιώσουμε μαζί από τέτοιες απειλές. Ο αυτοπεριορισμός με τους κατάλληλους ελέγχους υποστήριξης από εκπαιδευμένες ταξιαρχίες γειτονιάς, φορτηγά με τρόφιμα που παραδίδουν από πόρτα σε πόρτα, απελευθέρωση εργασίας και ασφάλιση ανεργίας - μπορούν να προκαλέσουν αυτή τη συνεργασία, ότι όλοι είμαστε μαζί.

Όπως ίσως γνωρίζετε, στη Γερμανία με την AfD έχουμε ένα de facto ναζιστικό κόμμα με 94 έδρες στο κοινοβούλιο. Η σκληρή Ναζιστική Δεξιά και άλλες ομάδες σε συνεργασία με τους πολιτικούς της AfD χρησιμοποιούν την κρίση του κορωνοϊού για την κινητοποίηση τους. Διαδίδουν (ψεύτικες) αναφορές για τον ιό και απαιτούν πιο αυταρχικά μέτρα από την κυβέρνηση: Περιορισμός πτήσεων και παύση εισόδου για μετανάστες, κλείσιμο συνόρων και αναγκαστική καραντίνα ...

Οι απαγορεύσεις ταξιδιών και το κλείσιμο των συνόρων είναι απαιτήσεις με τις οποίες η άκρα δεξιά θέλει να φυλοποιήσει τις παγκόσμιες ασθένειες. Αυτό, φυσικά, είναι μια ανοησία. Σε αυτό το σημείο, δεδομένου ότι ο ιός βρίσκεται ήδη στο δρόμο του να εξαπλωθεί παντού, το λογικό είναι να εργαστούμε για την ανάπτυξη της ανθεκτικότητας της δημόσιας υγείας στην οποία δεν έχει σημασία ποιος εμφανίζεται με λοίμωξη, αλλά ότι έχουμε τα μέσα για τη θεραπεία τους. Φυσικά, σταματήστε να κλέβετε τη γη των ανθρώπων στο εξωτερικό και να τους οδηγείτε στις εξόδους τους εξαρχής, και έτσι θα μπορούσαμε να αποφύγουμε την ανάδυση τέτοιων παθογόνων γενικότερα.

Ποιές θα ήταν βιώσιμες αλλαγές;

Προκειμένου να μειωθεί η εμφάνιση νέων εστιών ιών, η παραγωγή τροφίμων πρέπει να αλλάξει ριζικά. Η αυτονομία των αγροτών και ένας ισχυρός δημόσιος τομέας μπορεί να περιορίσει τις περιβαλλοντικές καταγιγίδες και τις μολυσμένες μολύνσεις. Εισάγετε νέες ποικιλίες στις καλλιέργειες και την κτηνοτροφία - συνδυασμένες με στρατηγική επαναφορά της άγριας ζωής - τόσο σε επίπεδο αγροκτήματος όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Επιτρέψτε στα κοπάδια να αναπαράγονται επί τόπου ώστε να μεταβιβάζουν τις δοκιμασμένες ανοσίες. Συνδέστε την παραγωγή με δίκαιη διανομή. Επιδοτήστε τη στήριξη τιμών και προγράμματα αγορών καταναλωτών που υποστηρίζουν την αγρο-οικολογική παραγωγή. Υπερασπίστε αυτά τα πειράματα τόσο από τους καταναγκασμούς που επιβάλλουν τα νεοφιλελεύθερα οικονομικά στα άτομα και τις κοινότητες όσο και από την απειλή της κρατικής καταστολής υπό την ηγεσία του κεφαλαίου.

Τι πρέπει να κάνουν οι σοσιαλιστές ενόψει της αυξανόμενης δυναμικής των εστιών της νόσου;

Η αγροβιομηχανία ως τρόπος κοινωνικής αναπαραγωγής πρέπει να τερματιστεί μια και καλή, ακόμα κι αν γίνει μόνο για λόγους δημόσιας υγείας. Η εξαιρετικά κεφαλαιοποιημένη παραγωγή τροφίμων εξαρτάται από πρακτικές που θέτουν σε κίνδυνο ολόκληρη την ανθρωπότητα, συνεισφέροντας στην περίπτωση αυτή στην εμφάνιση μιας νέας θανατηφόρας πανδημίας.

Πρέπει να ζητήσουμε από τα συστήματα τροφίμων να κοινωνικοποιηθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να αποφεύγεται η εμφάνιση τέτοιων επικίνδυνων παθογόνων από τη ρίζα του προβλήματος. Αυτό προϋποθέτει πρώτα την επανένταξη της παραγωγής τροφίμων στις ανάγκες των αγροτικών κοινοτήτων. Επίσης προϋποθέτει αγρο-οικολογικές πρακτικές που προστατεύουν το περιβάλλον και τους αγρότες καθώς παράγουν τα τρόφιμά μας. Στη μεγάλη εικόνα, πρέπει να θεραπεύσουμε τις μεταβολικές ρωγμές που χωρίζουν τις οικολογίες μας από τις οικονομίες μας. Με λίγα λόγια, έχουμε έναν πλανήτη να κερδίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ για τη συνέντευξη.

Συνέντευξη του Rob Wallace στον *Yaak Pabst* για το Γερμανικό περιοδικό *Marx21*
μετάφραση: Φω Παραντί, Χανιά 19/03/2020
www.fauxparadis.net